

Mange års slid - vi

11a

24.1.1972.

Følkbladet.

Det gamle ord, at »hvor der er hjerterum, er der også husrum« gælder ikke ubetinget. Kirstine og Anton Bech i Kahr er eksempel herpå. Ægteparret har guldbryllup i dag og havde hellere end gerne holdt festen i de lavloftede stuer i det gamle hus, hvor de har deres hjem — og hvor forud Anton Bechs forældre, bedsteforældre og oldeforældre boede —, men da antallet af gæster til middag stærkt vil røbe sig de 70, ville et sådant arrangement være helt uigen-nemførligt, og man har derfor for-lagt festen til forsamlingshuset i Voer. Der er der også højere til loftet end i huset i Kahr. I Kirstine og Anton Bechs stuer behøver man ikke have garderhøjde for i uop-mærksomme øjeblikke at kunne banke panden mod loftbjælkerne. I visse henseender er det imidler-tid vældig praktisk med et så lavt hus. For eksempel behøver Anton

Bech ikke nogen stige, når han skal rense tagrenderne!

Engang var huset stråtækt og stod med bindingsværk, og der hørte 11 tdr. land til. Det var en fæsteejendom under Stenalt — som en hel række af Kahr-husene var det. Andre huse hørte under Holbækgård.

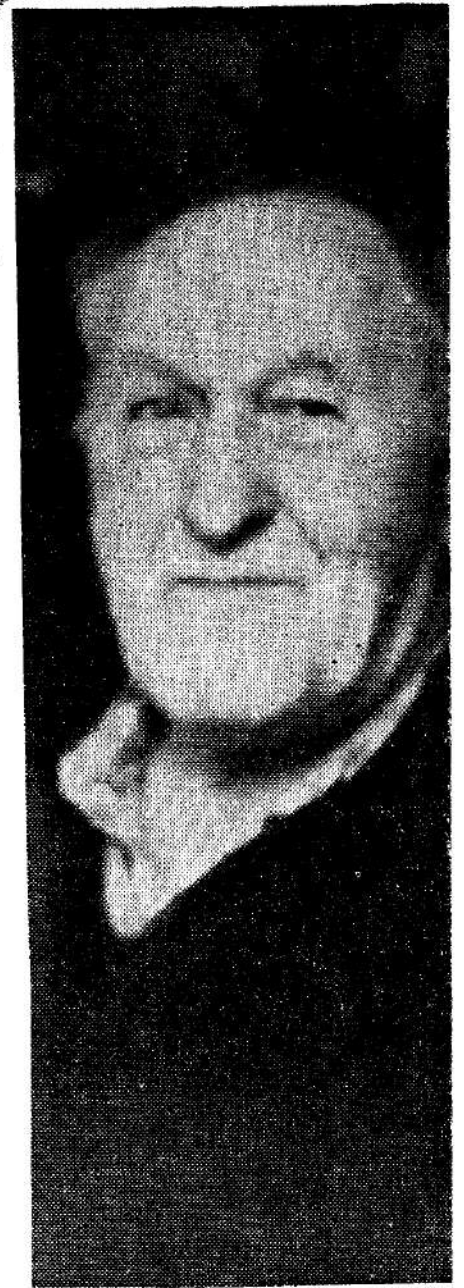
— Huset må være mindst 300 år gammelt, siger Anton Bech, men det er jo ændret en del i tidens løb. Min far, der var murer, under-murede den side, der vender mod vejen, og jeg har selv undermuset den anden side.

— Er huset det ældste i Kahr?

— Nej, flere er ældre og mange lige så gamle, men det kan man jo ikke se i dag. De har fået ny »klædning«. Alene i de 70 år, jeg har levet, har det taget en stor forandring i Kahr.

— Er byen blevet meget større?

— Tværtimod... da jeg var dreng, var der mange flere huse her. De af husene, som er blevet stående, har som sagt fået et andet udseende. Vi havde egen skole dengang og var vel et halvt hundrede elever, nu skal børnene enten til Holbæk eller til Rougsøskolen. Men byer er på flere måder blevet bedre at færdes i. Engang var vejene sådan, at man risikerede at køre fast i pløre, og vi havde den såkaldte pølgrøft løbende gennem hele byen. Den modtag af-løb fra møddingerne og udsendte en ikke særlig behagelig lugt. Nu er der kloakeret med rør, som jeg i øvrigt selv var med til at lægge, og vi har fået fast vej, så vi ikke risikerer at køre fast. Ja, vi har jo anskaffet os et »Rugbrød«, som står i garagen derovre på den anden side af vejen... så kan man komme ud omkring, når man vil, og der er go' plads i sådan en vogn... jeg kører ganske vist ikke selv, har aldrig haft kørekort til bil, men vi klarer det på den måde, at svigersønnen kommer og kører med os. Det meste af min tid har jeg måttet klare mig med cyklen, og navnlig under krigen, da jeg var henvist til at køre på fast gummi, kunne det være en træls tøm. Jeg arbejdede i tørve-mosen i Pindstrup dengang, og det lod sig gøre at køre herfra og til

Pindstrup på fem kvarter. Nå, men kunne jo nok døje lidt... som tør-vearbejder kunne jeg tjene 100 kr. om ugen, og det var slet ikke så ringe dengang.

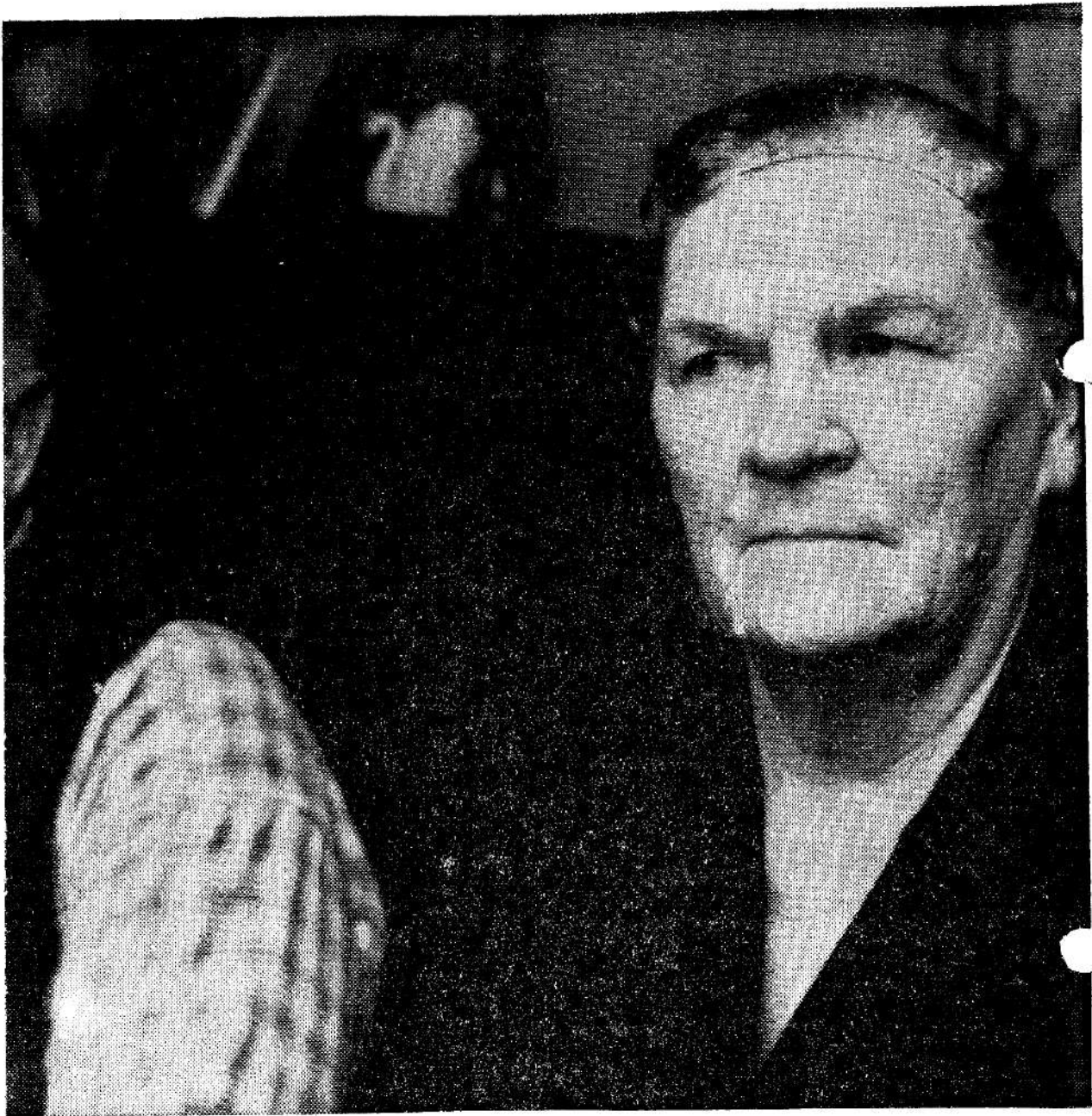
Siden blev jeg bedre kørende... fik en af de hersens knallerter«, man kaldte en »røvskubber«, og som kunne køre 60 km i timen. Da blev det vel nok tider...

Dagens guldbryllup i Kahr traf hinanden i Tørslev, hvor de begge havde plads. Kirstine Bech, der er fra Værum, kom ud at tjene efter konfirmationen. Anton Bech kom i plads i 9—10 års alderen... skulle passe kreaturer for kosten, et par træsko og et pund uld. — Han mindes, at Juncher fra Ran-

traditioner bag de to slags brugskunst med kohornet på pottemagerarbejder, og Georg Jensen-dugen »Tulipan« er sketøj i snart 500 år. Dugen er lavet af Erik Reiff. De to kunstnere udstiller for Brugskunst og Design i København.

Ile dog ikke bytte

Kirstine og Anton Bech i hjemmet i Kahr.

ders kørte rundt i oplandet og fik ulden med sig hjem. Siden kom det tilbage i drillinger klar til at spinde.

— De havde får allesammen dengang, skulle selv sørge for råstof-fet til klædedragten, siger Anton Bech.

Kirstine og Anton Bech overtog hans fædrenehjem i Kahr for 30 år siden. De kom selv til at bo i Kahr ved giftermålet, boede til leje i et ældre hus. Det var imidlertid særdeles småt med arbejde i de tider, og da der en dag ikke var penge til huslejen, blev de sat på gaden. Men heldet var ude. Næste dag blev Kirstine og Anton Bech ansat i røgterplads på »Frøholm»

på vilkår, der var sådan, at de nærmest kom ovenpå, og siden havde de andre røgterpladser på egnen. Det var ikke lige godt betalt alle steder, og der skulie mange timers arbejde til — vel at mærke af begge ægtefæller — for at bjerge udkommet. Der blev også mange munde at mætte. Med tvillinger to gange blev det efterhånden til 10 børn.

Efter røgter-perioden prøvede Anton Bech forskelligt, var som nævnt i tørvemosen i 15 år, har været i grusgraven og var med til at bygge diget fra Voer til Holbæk enge.

— Fjorden har vi gennem alle

arene haft en rasende gavn af, siger Anton Bech. Var der ikke arbejde at få, kunne man altid tage på fjorden og skyde et par ænder eller stange ål . . . dengang var der nemlig ål i fjorden. Jeg kunne godt stange 15 pund om dagen. . . — Er det sket fuldstændigt med jagten og fiskeriet?

— Ja, men det skyldes nok så meget, at jeg er gået hen og blevet huslig, fordi min kone ikke har været så rask de senere år. Hun har sørme også bestilt meget i de år, vi har været gift. Der har været nok at se til . . . men vi ville nok ikke have byttet alligevel. I dag har vi det i hvert fald godt.

Kare 1 a
Dødsfald

Forhenværende gårdejer Carl Christensen Høeg, Kare, er pludselig død i sit hjem, 78 år.

Carl Høeg er født i Høeggården i Kare. Efter sit giftermål med Anna for 49 år siden overtog han Høeggården efter sine forældre og ægteparret drev den med dygtighed i de mange år.

For ca. 15 år siden overdrog ægteparret gården til en søn, Jens Høeg, og flyttede i et hus nær gården. Carl Høeg var en stille og rolig mand, og han var meget gæstfri. Han var i en periode i Holbæk Menighedsråd, men tog ellers ikke del i det offentlige liv. Han efterlader hustru, tre døtre og tre sønner.

Død 9 10 1979.

†

Min kære hustru, vor
kære mor, svigermor,
bedstemor og oldemor

GUDRUN HØEG

er stille sovet ind søn-
dag d. 26. februar 1978.

På familiens vegne:

Jens Høeg,

Kahr Østergård.

Begravelsen foregår ons-
dag d. 1. marts kl. 13.30
fra Ørsted Sygehus og
ved Holbæk Kirke kl. 14.

Fru Gudrun Høeg, Kahr, er død på Ørsted Amtsplejehjem efter lang tids sygdom, 70 år.

Gudrun Høeg var født i Holbæk i Rougsø. Efter sit giftermål med Jens Høeg bosatte ægteparret sig på en gård på Kahr Mark, en ejendom, som nu en søn har overtaget.

Fru Høeg havde i de mange år på gården et dygtigt virke, skabte et godt hjem for manden og børnene og deltog iøvrigt i alt arbejde ude som inde. I hjemmet kom mange venner, som fru Høeg modtog med stor gæstfrihed.

Gudrun Høeg efterlader sig foruden sin mand, to døtre og to sønner.

65 år

Sir Kahr

En af Djurslands kendte mænd inden for kommunalt virke, fhv. sognerådsformand, viceborgmester i Rougsø kommune, gård-ejer Chr. Nygård, Kahr, fylder onsdag den 19. juni 65 år.

Chr. Nygård er født i Kahr og han overtog sin fødegård efter faderen og også sognefogedembedet som faderen havde, overtog Chr. Nygård. Nygård har ført de smukke gamle familie- og landmandstraditioner videre på bedste vis. Op gennem årene er han blevet betroet mange tillidshverv. Gennem en meget lang årrække sad han i Holbæk-Udby sogneråd og i flere perioder var han sognerådsformand. Det var han således ved dannelsen af Rougsø storkommune. I hele sammenlægningsperioden spillede Chr. Nygård en væsentlig rolle som en god forhandlingsmand. Han var formand for såvel sammenlægningsudvalget som for dets forretningsudvalg. Han blev indvalgt i Rougsø byråd med stort stemmetal i 1970 og igen i marts i år valgtes han. Han blev i 1970 viceborgmester og han beklæder stadig denne post. I forrige periode var han Rougsø kommunes kulturudvalgsformand og i denne periode beklæder han den meget omfattende post som formand for teknisk udvalg.

Endvidere kan nævnes at han er formand for bestyrelsen for Udbyhøjfærgeriet. Der står i alle lag stor respekt om Nygård. Han er en både saglig og jovial mand, en stourt type, som alle sætter pris på.

ROUGSØ**I DAG:**

20.00: Ørsted Kirke: Sommerkoncert.

20.30: Rougsøhallens cafeteria: Generalforsamling i den selvejende institution Rougsøhallen.

Biografer:

20.15: Ørsted Bio: »Hvem myrder hvem?«.

I MORGEN:

14.00: Allingåbro Plejehjem: Pensionistsammenkomst.

19.30: Lystrup Missionshus: Samtalemøde.

19.30: Ørsted Hotel: Ørsted Jagt-, Skytte- og Lystfiskerforenings banko.

20.00: Rygård Strand: Fælles samtalemøde hos Chr. Jensen.

Biografer:

20.15: Ørsted Bio: »Hvem myrder hvem?«.

Viceborgmester *Chr. Kahr 84* fylder 70 år

En af Djurslands kendte kommunalpolitikere, viceborgmester i Rougsø Kommune, gård ejer Chr. J. Nygård, Kahr, fylder i dag, tirsdag, 70 år.

Chr. Nygård er født i Kahr og overtog såvel fødegården som embedet som sognefoged efter faderen. Som landmand har han ført de smukke gamle landmandstraditioner videre på bedste vis.

Op gennem årene er Chr. Nygård blevet betroet mange tilidshverv og blev bl. a. gennem arbejdet i Holbæk-Udby sogneråd, heraf 12 år som sognerådsformand, kendt som en saglig og jovial mand. Allerede i 1954 trådte Chr. Nygård ind i Holbæk-Udby sogneråd

og var fra 1958 og til kommunesammenlægningen sognerådsformand.

Også ved dannelsen af storkommunen spillede han en væsentlig rolle, idet han var formand for såvel sammenlægningsudvalget som for forretningsudvalget. På denne post blev han kendt som en god forhandler, der skabte respekt om sin person.

Efter kommunesammenlægningen blev Chr. Nygård indvalgt i Rougsø Kommunes første byråd med meget store stemmetal og blev samtidig kommunens første og hidtil eneste viceborgmester. I tiden siden 1970 har han foruden posten som viceborgmester beklædt formandsposten i kulturelt udvalg og i de seneste perioder den omfattende post som formand for kommunens udvalg for teknik og miljø.

Som kommunalpolitiker kunne Chr. Nygård den 1. april i år fejre 25 års jubilæum. Det bliver ikke 30 års jubilæum for Nygård, der har erklæret, at han ikke agter at genopstille ved kommunevalget i 1981.

Dødsfald 24. 7. 1971.

Ehv. lejer Martinus Nygård er død i hjemmet på „Kahrbygård“, 34 år.

Martinus Nygård var født i „Kahrbygård“, der er en af Rougsø herreds ældste slægtsgårde, og han fik en grundig uddannelse ved landbruget. Efter giftermålet bosatte Martinus Nygård og hustru sig på en mindre landejendom ved Ørsted, men

her virkede de kun et par år, idet Martinus Nygårds far pludselig døde. Ejendommen på Ørsted mark blev solgt og Martinus Nygård overtog slægtsgården og sammen med sin hustru havde han her gennem mange år et solidt landmandsvirke og han blev en af herredets kendte og respekterede landmænd. I årenes løb beklædte Martinus Nygård forskellige tillidshverv. Han var således i flere perioder medlem af Holbæk-Udby sogneråd og ligeledes i mange år vurderingsmand til kreditforeningen. For ca. 25 år siden mistede han sin hustru, men har siden da boet på gården også efter at den blev overtaget af næste generation. Igennem længere tid havde han været syg, men han nød en enestående god pleje hos svigerdatteren på „Kahrbygård, fru Kathrine Nygård.

Martinus Nygård efterlader to døtre og en søn.

0 år

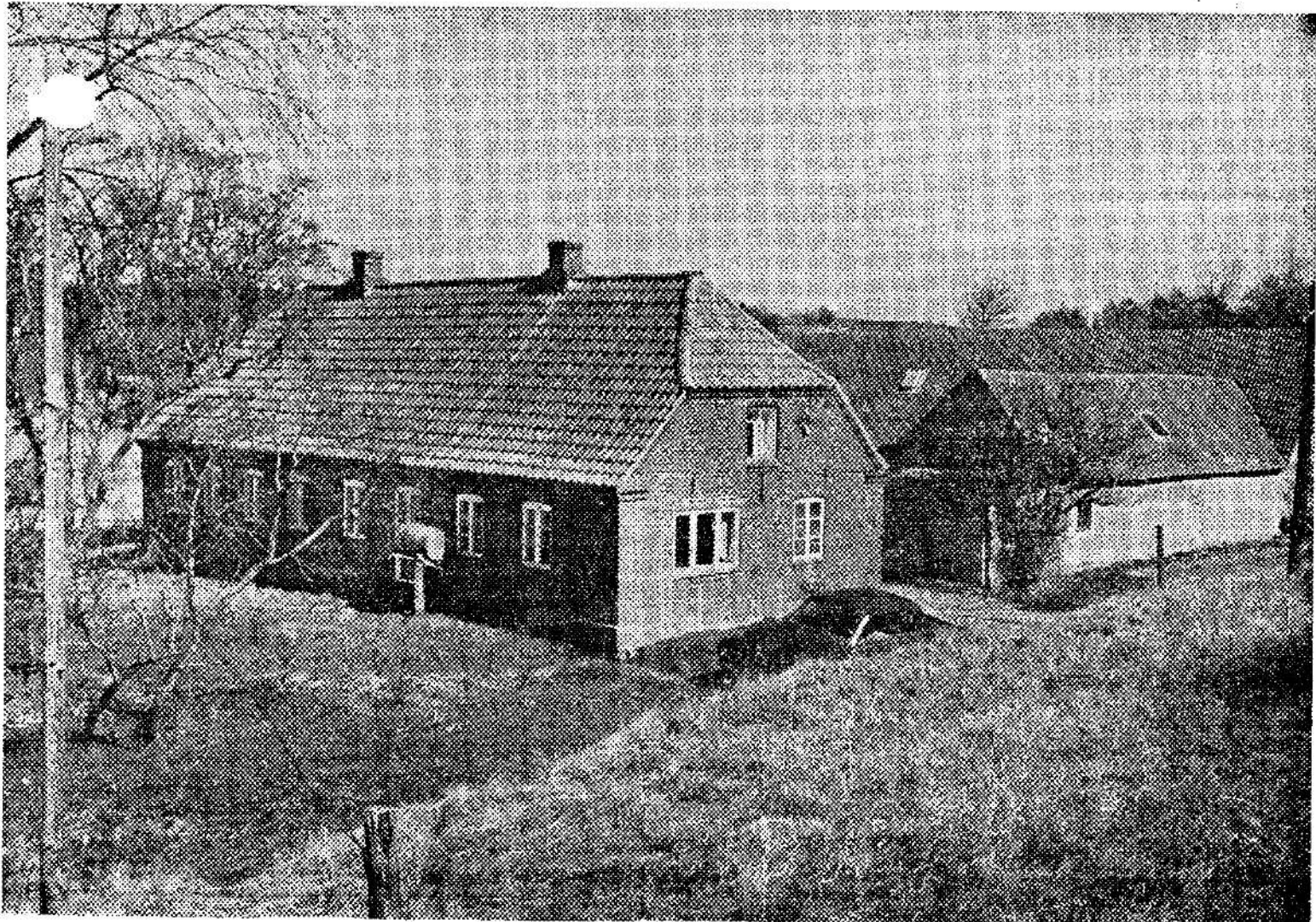
Jårdejer Aksel Rasmussen, Kahr, fylder på onsdag den 6. juli 70 år.

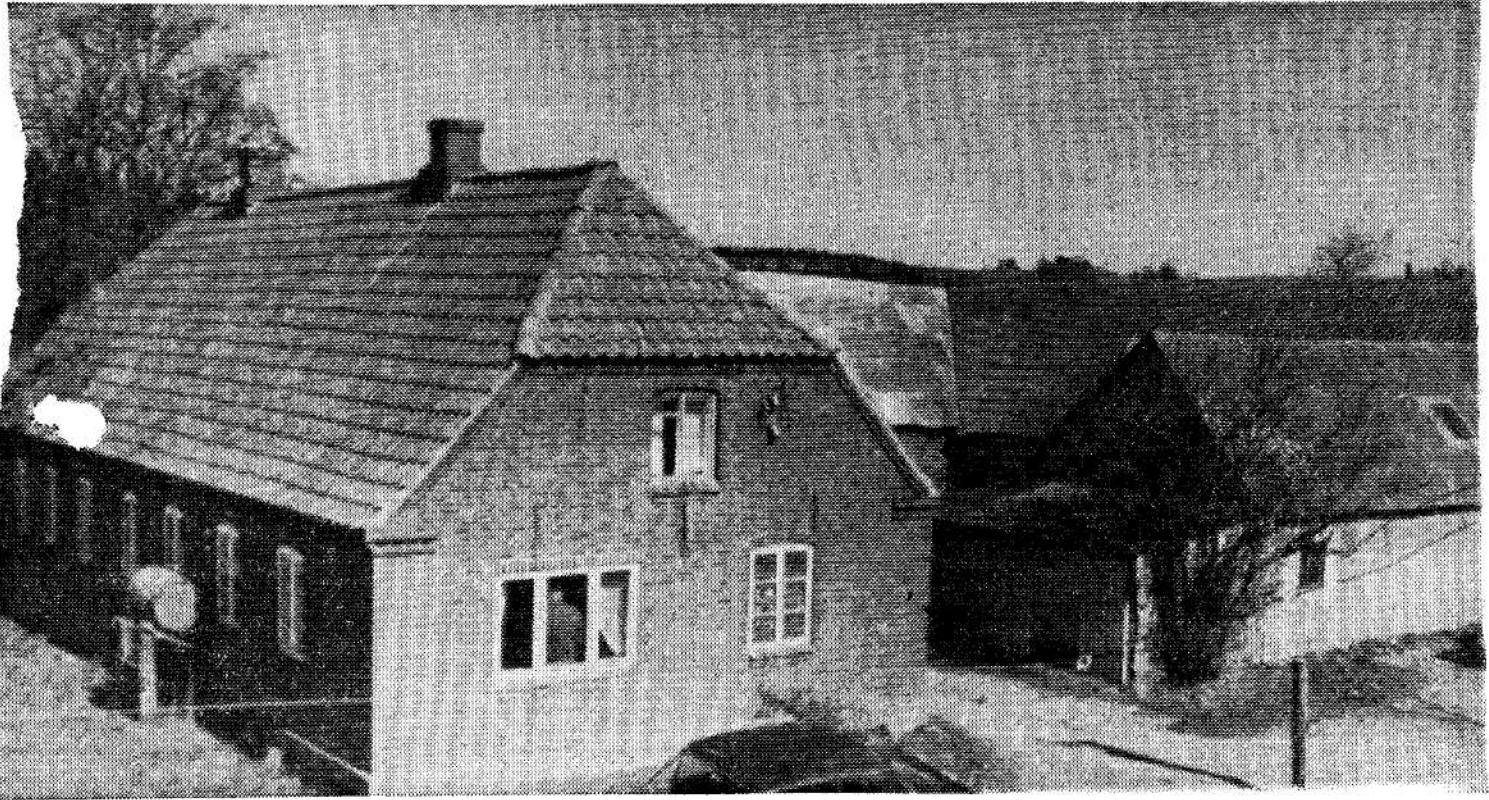
Aksel Rasmussen er en af Rougsø Herreds kendte landmænd. Han er født i Kahr, hvor han voksede op hos en farbroder, hvis gård han senere overtog. Det er en meget smuk og særdeles velholdt og desuden meget veldrevet landejendom. Gennem årene har Aksel Rasmussen fået betroet forskellige tillidshverv. Han var således en del år medlem af det daværende Holbæk Udby Sogneråd, og han har været i bestyrelsen for såvel brugsforening som mejeri og har i mange år været vurderingsmand til ejendomsskyld. En af Rasmussens store fritidsinteresser er slægtsforskning. Han er meget interesseret i den oprindelige bondekultur og er selv en god repræsentant for denne »vare« i den hyggelige landsby.

Bondegård til evnesvage unge

Foreningen Evnesvages vel i Randers har fået et stort ønske opfyldt. I forbindelse med Odd Fellow-ordenens 150 års stiftelsesdag den 26. april har foreningen fået overdraget brugsrettighederne til en nedlagt gård i Kahr på Djursland. Fra ejendommen er der en storslået udsigt over Randers fjord, og gården stilles til rådighed for bl. a. elever fra ekster-natskoler i Randers-området. På det øverste billede ses fhv. viceskoleinspektør P. Knudsen, Randers, der er medlem af foreningens bestyrelse, foran stuehuset, og nederst hele ejendommen.

Gården i Kahr, som Odd-Fellow logerne i Randers har købt og stillet til rådighed for lokalafdelingen af Evnesvages Vel. Når hovedbygningen er moderniseret indvendig, går man igang med de tre andre længer.

Odd Fellow i Randers hjælper Evnesvages Vel til en gård –

Har i anledning af logens 150 års jubilæum købt Arnold Rasmussens ejendom i Kahr med halvanden td. land, som stilles Evnesvages Vel til fri disposition 10 år ad gangen . . .

Det kan man kalde en jubilæumsgave: Odd Fellow logerne i Randers, nummer 18 Absalon, 29 Rebecca og 74 Niels Ebbesen, har i anledning af Odd Fellows 150 års jubilæum den 26. april købt gdr. Arnold Rasmussens ejendom i Kahr ved sydsiden af Randers fjord og stillet den til fri rådighed for Evnesvages Vel i Randers. Ejendommen har kostet 40.000 kr., og den opfylder alle de krav, en byboers drømme om et hus på landet stiller. Stuehuset alene er på 112 kvadratmeter, og der følger en til halvanden tdr. land jord med.

Arnold Rasmussen, 76 år, har boet på denne fire-længede gård

i 43 år, så det er med nogen vemod, at han giver den fra sig. Men hans sønner vil ikke være landmænd, og de har bygget ham og hans kone en moderne villa, så gården har han ikke brug for mere.

Odd-Fellow-logen var ikke den eneste, der tog opstilling i køen af købere, men Arnold Rasmussen havde sit lune jyske hjerte på rette sted, da han hørte, hvorfor logerne ønskede at købe.

— Man siger nok, at vi jyder er gode handelsfolk, men dem fra byerne, er dog de værste — men jeg er nu godt tilfreds alligevel, sagde Arnold Rasmussen, da Folkebladet i torsdags besøgte stedet.

Nu begynder Evnesvages Vel inden længe at tage fat på indretning og istandsættelse af stuerne til formålet, og der er naturligvis nok at tage fat på.

Når Odd Fellow netop valgte Evnesvages Vel skyldes det nabo-skabet på Tøjhushavevej — man har noget mere end en fornemmelse af, hvor vigtigt det er at gøre noget for de evnesvage, og at et fristed på landet kunne få stor betydning for de evnesvages velbefindende.

Efter lang tids søgen, fandt

man ejendommen i Kahr, som befinder sig tilpas langt fra byen, og samtidig gav mulighed for hjælp til selvhjælp gennem det omfattende moderniseringsarbejde indvendig. Evnesvages Vel får ejendommen stillet til fri disposition i 10 år ad gangen.

Den eneste betingelse man stiller er, at gården bruges jævnlgt hele året.

Den officielle overdragelse finder sted ved jubilæet på lørdag ved en lille festlighed på Tøjhushavevej.

stec

Enighed efter rølcennan

Andersens 16.12.76

Dødsfald

Marie Rasmussen, Kahr, er død i sit hjem, 77 år.

Marie Rasmussen var født i Voer, og efter sit giftermål med Jens Rasmussen overtog parret hans fødegård, hvor de havde et travlt og dygtigt virke. I 1945 havde hun den store sorg at miste sin mand, men hun drev gården videre ved hjælp af en søn.

Han overtog for nogle år siden helt driften af gården, men Marie Rasmussen boede stadig på gården, hvor hun indtil sin død fik en god og kærlig pleje hos sønnen og svigerdatteren, og Marie Rasmussen hjalp til, hvor hun kunne.

Marie Rasmussen efterlader en datter og en søn, begge bosiddende i Kahr.

Vor kære mor og svigermor
Ingeborg Revsbeck
er stille sovet ind.

Kahr, 26. marts 1979.

Birthe og Kristen Revsbeck.

Begravelsen foregår fra Hol-
bæk Kirke fredag den 30.
marts kl. 14.00.

Kahr 42

Dødsfald

Ingeborg Revsbeck, Kahr, er død på Ørsted Sygehus, 84 år.

Ingeborg Revsbeck var født i Vejlbj ved Allingåbro og blev som ung gift med Jens Mogenssen Revsbeck. Ægteparret overtog en ejendom i Kahr og de drev den gennem mange år, indtil en søn overtog driften af den. For et år siden måtte hun tage ophold på Holbæk, Plejehjem.

Ingeborg Revsbeck, der var kendt som en flink og elskværdig dame, efterlader en søn, der stadig driver ejendommen i Kahr.

Har tjent paa »Stenalt« under seks generationer

Laura og Niels Skipper i Voer, der i morgen har diamantbryllup, fortæller om deres oplevelsesrige liv

Diamantbrudeparret Niels og Laura Skipper. Niels død 19.11.1969 - 83 år, Laura død 12.2.1975
Over hundrede mennesker samles i morgen, torsdag, for at fejre et af de ældste ægtepar i Voer, Laura og Niels Skipper, der denne dag har været gift i 60 aar.

Baade Niels og Laura Skipper er 80 aar.

I 1904 blev Niels Skipper ansat paa herregaarden Stenalt, og aaret efter blev de gift.

Niels Skipper beretter med stolthed i stemmen, at han har tjent paa Stenalt under seks generationer.

Ægtefællerne fik i deres mange aar paa Stenalt adskillige og til tider ret farlige opgaver. Efter faa aars ansættelse løb skovfogeden fra Stenalt Skov, og de fik ordre

til at flytte ned i skovfogedens hus og overtage hans pligter.

Paa jagt efter krybskytter

Tiderne var dengang haarde, og skovene var hærgede af krybskytter. I jagten paa disse har Niels Skippers liv tit hængt i en tynd traad. Ofte kom der om aftenen bud om, at der var krybskytter i Eldrup-skoven.

— Saa maatte jeg straks ud af fjere, fortæller Niels Skipper, og

ride halvtredie mil til Eldrup, hvor den vilde jagt paa lovovertræderne begyndte. Jeg slap altid helskindet fra de farlige jagter, men efterhaanden blev vi begge trætte af dette arbejde. — Vi blev flyttet ned i Voer Enge i vores kære gamle Kareholmehus, hvor vi fik til opgave at passe græsningskreaturerne paa Kareholmen, der var paa ca. 200 tdr. land.

Det var dette arbejde, jeg virkelig fangene interesse for, og vi tilbragte nede i Kareholmehuset 36 gode og lykkelige aar med et arbejde, der passede os begge.

I fyrretyve somre herskede Niels Skipper enevældigt over den 200 tdr. land store græsholm i Randers Fjord, og i tusindvis af ungmakaturer fra hele Rougsø herred har i aarenes løb været overladt i hans varetægt, og da han passede godt paa dem, kunne Niels Skipper med stolthed fastslaa, at hans kunder kom igen aar efter aar.

Den store græsholm i fjorden er nu inddæmnet og gjort landfast med Voer-siden af fjorden, men saa lang tid, Niels Skipper kan føre ordet, vil historierne om dengang, det var en »virkelig« holm, ikke uddø.

Kareholmen var for størstedelen matrikuleret under Holbækgaard, og resten — den sydlige del — under Stenalt. Men ingen af stederne blandede man sig synderligt i Skippers dispositioner, hvilket heller ikke var nødvendigt, for han satte en ære i, at hele holmen blev udlejet, og at alle pengene kom ind.

I nogle og tredive aar levede Skipper sammen med hustruen i Kareholmehuset og blev et med naturen, deres egne marker og dyr og kreaturerne paa holmen. Ægteparrets arbejde paa »Holmen« var heller ikke helt ufarligt. Somme tider kunne man blive overrasket af en af de frygtede stormfloder.

*Baade da i
4 i Voer.*

Den »klogeste«

— Værst var det, fortæller Niels Skipper, i 1935, da der druknede fire kreaturer, og det var kun med nød og næppe, det lykkedes at redde de øvrige. Men med den erfaring, jeg efterhaanden fik angaaende vandet og dyrenes opførsel, lykkedes det mig som regel at foretage den mest fornuftige disposition. Men engang, da det satte ind med stormflod, kom forvalteren fra Holbækgaard og befalede, at alle dyrene skulle tvinges til at svømme til fastlandet i Kare. — Jeg, forklarede ham, at det ikke kunne lade sig gøre, men ak, nan var den store herre, og med tre karles hjælp lykkedes det ham at fange en tyr paa Holmen. Denne

blev saa bundet bag i baaden for at lokke de andre. Ingen af de andre dyr ville imidlertid med. Men nu skulle tyren, koste hvad det ville, med til Kare. Under sejladsen kom de hen over en mergelgrav, og her blev tyren helt ustyrlig, og ved dens kraftige bevægelser væltede baaden, og den kaade forvalter faldt i vandet, hvor han paa nært hold kunne iagttage tyrens druknedød.

Niels Skipper og hans hustru er tilfredse mennesker. Den store udvikling, samfundet har været inde i, har været til størst gavn for alderdommen, siger han. Ungdommen af i dag har derimod for mange penge mellem hænderne, og Niels Skipper tror, denne udvikling vil ende med en brat forskrækkelse.

Han er af den mening, at man skal begynde nøjsomt og saa efterhaanden faa det bedre, hvis man har gjort sig fortjent til det.

Laurs.

80 år

Fredag den 12. juli blev lærer Jens Thorvald Thomsen, søn af afdøde lærer Thomsen, Møldrup Skole i Øst-himmerland, 80 år.

Der er her tale om en usædvanlig initiativrig mand. Han lod sig først udnævne som zoologisk konservator og tog derefter på seminariet i Hjørring. Her virkede han som organist ved Skt. Hans og Olaj Kirke, indtil han i 1916 afsluttede sin læreruddannelse. Herefter virkede han som lærer i Udbyneder i fire år og som enelærer i Kare i et par år, hvorefter han blev kaldet som førstelærer, kirkesanger og organist i Uvelse ved Slangerup, hvor han var i en årrække. I 1954 tog han 66 år gammel sin afsked fra førstelærerembedet i Thulstrup Skole ved Ikast.

Så fulgte en lystbetonet og interessant årrække, hvor han var vikar ved forskellige skoler, således Manstrup Skole i Hanherred i tre år, Gatten Skole et år, hvorefter han købte en gård på Sjælland. Herfra sendte Sorø Amts Vikaranvisning ham ud til forskellige vikariater i amtet, og da vikarbureauet i Neksø manglede en lærervikar for længere tid til Thingsted Hovedskole, solgte han sin gård i Bråby og flyttede til

Bornholm, hvor han virkede som førstelærer i fire år. I 1964 købte han hus i Bejstrup, hvor han bor endnu. Også her benyttedes han som virkar flere gange i småperioder ved Tre-kronerskolen og Tranum Central-skole.

Han er ikke mærket af alderen, og de 80 år til trods er han stadig i fuld vigør. Han var i sin ungdom medstifter af foreningen Ornitologia, og endnu kører han land og rige rundt og gør sine ornitologiske jagttagelser. Han ligger inde med bunker af disse og agter at udgive en bog herom.

Ligeledes har han skrevet sin slægts-historie.

Han er myreflittig, arbejder de fleste af døgnets timer og er stadig en meget benyttet konservator, ligesom han ofte benyttes som en skattet foredragsholder med emner fra sine mange rejser rundt om i Europa.

Hjemmet er altid åbent for gæster og er blevet et samlingssted for Hanherreds jægere og naturinteresserede, der nyder godt af lærer Thomsens rige erfaringer og enestående viden om alle naturfaglige emner. Man undgår ikke at føle sig velkommen hos ham og hans yngre hustru.

Han har fire sønner, hvoraf de to ældste er overlærere på Sjælland, og de to yngste endnu er skolesøgende.

Jeg ved, der er mange venner over hele landet, der vil ønske ham held med hans videre arbejde og mange gode arbejdsår endnu.